

Vi vil med Glæde se „ikke-Læger“ i Sundhedsstyrelsen, men selv om denne blev sammensat af lutter Læger, føler vi os overbeviste om, at en Konsulent for vor specielle Metode vil kunne tilføre Styrelsen den fornødne Assistance.

Det er altsaa vort største Ønske, at der maa blive fremsat et saadant Lovforslag, snarest belejligt.

Men desuden anmoder vi om, at Udvalget vil hjælpe os til at komme i mere naturlig Forbindelse med Offentligheden.

Hidindtil har man forsøgt at hæfte alle Haande nedsættende Adjektiver paa os og saaledes søgt at isolere os, for derefter at kalde os „lyssky“.

Det faktiske Forhold er det, at vi selv Gang paa Gang har markeret vor Tilknytning til Landets Sundhedsvæsen i officielle Erklæringer og Meddelelser til Embedslægerne; og der kan ikke angives *noget* Tilfælde paa, at vi skulde være ængstelige for eller ønske andet end at virke i det fuldeste „Dagslys“; det skal *nok* vise sig, at vort Arbejde og vor Metode kan taale det.

Der er talt en Del om Mystik i Forbindelse med os; jeg tror, jeg tør sige, at vi er ganske almindelige Mennesker, der gør vor Gerning paa bedste Maade uden „Hokus-Pokus“ af nogen Art.

Det, der er *mest mystisk*, forekommer os at være, at Lægestanden har villet fordømme os uden at kende os og uden at have nogen som helst virkelig Undersøgelse eller Erfaring at give som Grundlag for sin Dom; at den, samtidig med at den fremhæver sin Villighed til at sætte sig ind i og prøve det nye, der kommer frem, har været ganske afvisende overfor Tilbud om Redegørelse, og det paa Trods af, at det var en af Lægeforeningen selv anerkendt Specialist, der gav dette Tilbud, det ser unægtelig mærkeligt ud.

Og ikke mindre mærkeligt er det, til Trods for at Lægerne intet ved og aabenbart heller intet vil vide, at det dog ser ud til, at *deres* Paastande mod Kiropraktik skal veje mere i Vægtskaalen end Udtalelser og Paastande fra dem, der i Aarevis har været interesseret i og har arbejdet med Kiropraktik og paa Basis deraf udtaler sig *til Fordel for Metoden*.

Da Forklaringen paa, at mange kritikløst accepterer Lægestandens Paastande og Dømme, simpelt hen er den, at de intet ved om vor Metode og vort Arbejde — eller i hvert Fald meget for lidt —, maa Midlet derimod være dette: „*Mere Oplysning*“.

Hidindtil har Forsøg paa at faa et Ord indført i Diskussionen i den førende Presse været som at løbe Panden mod en Mur; og hidtil har Radioen intet Hensyn villet tage til Ønket om selv et kort, ganske nøgtern og sagligt oplysende Foredrag.

Hvis Udvalget kan hjælpe til, at Pressens og Radioens Holdning overfor os bliver ændret, eller kan angive os Vej til, at vi kan opnaa en saadan Ændring, vil vi være mere end taknemmelige.

Vi er klar over, at det er store Ønsker, vi har fremsat, men vi ved, at de er vel overvejede og — mener vi — fuldt ud begrundede; vi har derfor ikke villet skjule dem.

Vi er selvfølgelig villige til med alle Midler, der staar til vor Raadighed, at bidrage til at fjerne alt det, andre kalder Mystik.

Vi og vor Lægekonsulent, Dr. Rames, er rede til at modtage ethvert Spørgsmaal fra Dem og besvare det paa bedste Maade, og vi er villige til at demonstrere Kiropraktik for Dem, for saa vidt vi kan faa tilvejebragt Lejlighed dertil.

Vi er i det heie taget ganske til Deres Disposition.

Som et Led i vore Bestræbelser for at sprede Kendskab til Kiropraktik har vi i Brochureform ladet udarbejde en kort og overskuelig Redegørelse om Metoden, hvoraf vi beder Dem hver modtage et Eksemplar.